

Nr 311.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pensionsförbättring åt förre musiksergeanten O. J. Norrman; given Stockholms slott den 11 mars 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

C. G. Hammarskjöld.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1921.

Närvarande:

Statsministern VON SYDOW, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON, BESKOW.

Departementschefen, statsrådet Hammarskjöld anförde:

Med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition till 1919 års lagtima riksdag (nr 276) därom gjorda framställning beviljade riksdagen medel för beredande av pensionsförbättring åt viss personal vid armén.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 1 saml. 266 häft. (Nr 311—313.) 601 21 1

Enligt de av riksdagen godkända, genom kungörelsen den 20 augusti 1919 (Svensk författningssamling nr 538) fastställda grunderna för ifrågakvarande pensionsförbättring tillkommer dylik förmån endast den, som vid avgång *efter uppnådd åldersgräns* är berättigad till såväl pension som fyllnadspension samt därjämte vid avgången åtnjuter tillfällig löneförbättring enligt av riksdagen år 1918 eller senare godkända grunder. Uti det av arméns och marinens avlöningssakkunniga den 14 februari 1919 avgivna betänkande med förslag i ämnet, som låg till grund för nyssnämnda proposition, framhöllo emellertid de sakkunniga, att därest fråga skulle uppkomma om pensionsförbättring för tjänst innehavare, som till följd av olycksfall i tjänsten eller eljest till följd av skada eller sjukdom, vanförhet eller lyte befundes för framtiden oförmögen till tjänstgöring och på grund härav måste före uppnådd pensionsålder avgå med viss pension, sådan fråga torde särskilt böra underställas riksdagens prövning.

Enligt punkten 6 i pensioneringsgrunderna för arméns befäl och underbefäl med vederlikar, sådan denna punkt lyder enligt kungörelsen den 17 september 1914, är den, som till följd av olycksfall i tjänsten eller eljest till följd av skada eller sjukdom, vilken han genom utövningen av sin tjänst ådragit sig, befundes för framtiden oförmögen till tjänstgöring, skyldig avgå från tjänsten med rätt till pension och fyllnadspension, uppgående till lörens hela belopp.

Med tillämpning av bestämmelse beviljades musiksergeanten av 2:a klassen vid Kronprinsens husarregemente, musikfanjunkaren i nämnda regemente Olof Jönsson Norrman, på grund av genom utövningen av sin tjänst ådragen sjukdom, den 22 mars 1920 avsked från innehavande beställning såsom musiksergeant av 2:a klassen, med rätt att från och med den 1 april 1920 under sin återstående livstid uppbära pension och fyllnadspension, uppgående till lörens hela belopp eller 780 kronor årligen, därav 120 kronor i tionde klassen av arméns pensionskassa och 660 kronor av statsmedel.

Ansökning av
f. d. musik-
fanjunkaren
O. J. Norrman.

Emellertid har Norrman hos Kungl. Maj:t sökt, att utöver sagda pensionsförmåner erhålla pensionsförbättring enligt förenämnda kungörelse den 20 augusti 1919.

Utlåtande av
direktionen
öfver arméns
pensions-
kassa.

I häröfver den 21 april 1920 avgivet utlåtande har direktionen öfver arméns pensionskassa anfört följande:

Vid sitt avsked hade Norrman, som vore född den 1 april 1869, en levnadsålder av 50 år 11 månader 21 dagar och tjänstetid efter tjugonde åldersåret av 28 år 4 månader 21 dagar, därav vid ingången av år 1920 fem år såsom musiksergeant på stat, samt hade åtnjutit tillfällig löneförbättring med 700 kronor för år jämlikt kungörelsen den 6 juni 1919.

Då Norrman vore medellös och för sitt upphålle hänvisad uteslutande till den honom tillerkända pensionen, som under nuvarande förhållanden måste anses alldeles otillräcklig, syntes det direktionen med billighet och rättvisa förenat, att höjning bereddes honom i hans pensionsförmåner.

Enligt kungörelsen den 20 augusti 1919 angående grunder för pensionsförbättring för viss personal vid armén utgjorde pensionsförbättring för musiksergeant av 2:a klassen, som vid början av det år, avgången ägde rum, uppnått minst tolv tjänstår såsom musiksergeant, 1,130 kronor.

Då i fråga om pension pensionsbeloppet vore oberoende av antalet tjänstår för den, som i likhet med Norrman av sjukdom nödgats lämna sin tjänst, ansåge direktionen, att vid bestämmandet av pensionsförbättring i detta fall borde bortses från den omständigheten, att Norrman vid 1920 års ingång endast räknade fem tjänstår såsom musiksergeant på stat.

På grund härav hemställde direktionen att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Norrman finge från och med den 1 april 1920, under de i kungörelsen den 20 augusti 1919 i övrigt fastställda villkor, under sin återstående livstid uppbära pensionsförbättring med ett årligt belopp av 1,130 kronor.

Arméns och marinens avlöningssakkunniga hava därefter anmodats att yttra sig i ärendet samt med anledning härav i skrivelse den 18 augusti 1920 anfört följande: Ehuru Norrmans avsked ägt rum under sådana förhållanden, att de enligt kungörelsen den 20 augusti 1919 gällande allmänna grunderna för pensionsförbättring för viss personal vid armén icke ägde tillämpning å honom, syntes det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han komme i åtnjutande av någon förhöjning i det honom författningsenligt tillkommande pensionsbeloppet, och syntes frågan härom, på sätt de sakkunniga i sitt förberörda den 14 februari 1919 avgivna betänkande och förslag rörande pensionsförbättring för viss personal vid armén och marinen uttalat, böra särskilt underställas riksdagens prövning. Beträffande beloppet av den pensionsförbättring, som borde tillerkännas Norrman, ville de sakkunniga erinra därom, att enligt ovannämnda kungörelse musiksergeant av 2:a klassen, som efter uppnådd pensionsålder avginge ur tjänst med pension och

Utlåtande
av arméns
och marinens
avlönings-
sakkunniga.

fyllnadspension, vore berättigad att, därest han vid början av det år, avgången ägde rum, uppnått minst 12 tjänstår såsom musiksergeant, tillika uppbära pensionsförbättring med ett årligt belopp av 1,130 kronor.

Därest Norrman icke på grund av ovannämnda stadgande i pensionsringsgrunderna nödgats avgå ur tjänsten före uppnådd pensionsålder, hade han enligt gällande bestämmelser varit skyldig att den 1 november 1921 avgå med pension och fyllnadspension. Då han emellertid först den 31 december 1914 utnämnts till musiksergeant på stat, skulle han alltså icke ens vid avgång efter uppnådd pensionsålder hava kunnat räkna 12 tjänstår såsom musiksergeant och skulle alltså icke heller hava varit berättigad att komma i åtnjutande av den i omförmälda kungörelse för musiksergeant av 2:a klassen medgivna pensionsförbättringen. Emellertid har riksdagen, efter därom av Kungl. Maj:t, i överensstämmelse med förslag av de sakkunniga, gjorda särskilda framställningar, i åtskilliga fall medgivit, att musikunderofficerare vid armén, vilkas tillträdande av musikunderofficersbeställning på stat fördröjts till följd av de svårigheter, som mött för ett omedelbart genomförande av den åren 1901 och 1905 beslutade omorganisationen av arméns musikpersonal, finge, utan hinder därav att de icke innehaft musikunderofficersbeställning under minst 12 år, uppbära samma pensionsförbättring, som tillkomme musiksergeant, vilken fullgjort nämnda villkor. (Jfr proposition nr 264 till 1920 års riksdag samt riksdagens skrivelse nr 329.)

Då jämväl Norrmans sena tillträdande av underofficersbeställning på stat torde hava föranletts av enahanda förhållanden, som förelegat i nyssberörda fall, samt den omständigheten, att han på grund av sjukdom, som han genom utövningen av sin tjänst ådragit sig, nödgats lämna tjänsten omkring 1 år 7 månader, innan han eljest varit skyldig avgå, icke synts i förevarande avseende böra läggas honom till last, hade de sakkunniga för sin del funnit det vara med billighet överensstämmande, att Norrman tillerkändes samma pensionsförbättring, som vid avsked efter uppnådd pensionsålder tillkomme musiksergeant av 2:a klassen, vilken innehaft dylik beställning under minst 12 år, eller 1,130 kronor.

På grund av vad sålunda anförts hemställde de sakkunniga, att framställning måtte göras hos riksdagen om beviljande åt Norrman av pensionsförbättring till belopp av 1,130 kronor årligen, att utgå från och med den 1 april 1920.

de avlöningssakkunnigas förslag om utverkande åt Norrman av pensionsförbättring, att åtnjutas i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 20 augusti 1919 angående grunder för pensionsförbättring för viss personal vid armén och utgå från anslag, som för beredande av sådan pensionsförbättring beviljats eller kunde komma att beviljas.

På grund av vad i ärendet förekommit och då jag anser det med rättvisa och billighet överensstämmande, att pensionsförbättring med av myndigheterna föreslaget belopp tillerkännes sökanden, får jag hemställa, det tacktes Eder Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

Departement-
schefen.

att förre musikfanjunkaren i Kronprinsens husarregemente, förre musiksergeanten av 2:a klassen vid regementet Olof Jönsson Norrman må från och med den 1 april 1920 under sin återstående livstid uppbära pensionsförbättring till belopp av 1,130 kronor, för år räknat, att åtnjutas i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 20 augusti 1919 angående grunder för pensionsförbättring för viss personal vid armén och utgå från anslag, som för beredande av sådan pensionsförbättring beviljats eller kan komma att beviljas.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen tacktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Fritz Dahlborn.

STOCKHOLM, K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI, 1921.
